

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 16, 2019

Nummer 16, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:701](#) 09-04-2019

werknemer/Lyondell Chemie Nederland B.V.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:3142](#) 09-04-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1200](#) 09-04-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1219](#) 02-04-2019

Vrouw/Stichting Zuyderland Medisch Centrum

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:745](#) 19-02-2019

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:3553](#) 17-04-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2691](#) 15-04-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:3331](#) 10-04-2019

werknemer/Xella kalkzandsteenfabriek De Hazelaar B.V.

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:3250](#) 10-04-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:3431](#) 10-04-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2539](#) 09-04-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:1492](#) 05-04-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2441](#) 04-04-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:1566](#) 04-04-2019

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:2269](#) 03-04-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2599](#) 26-03-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1287](#) 26-03-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:2824](#) 20-03-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:5615](#) 10-04-2018

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEAA:2019:199](#) 03-04-2019

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEAA:2019:207](#) 02-04-2019

[Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten, ECLI:NL:OGEAM:2019:22](#) 20-02-2019

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Oost-Brabant](#) 14-03-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 27-03-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Kort geding. Journalist vordert dat de gemeente camerabeelden van de website verwijdt en een rectificatie plaatst. De voorzieningenrechter wijst de vorderingen toe, omdat de gemeente in haar hoedanigheid van overheidsinstantie onzorgvuldig en onrechtmatig gehandeld heeft.

Kort geding. Gemeente Kerkrade publiceert camerabeelden nadat een journalist vertrouwelijke informatie heeft geopenbaard die niet buiten de raadsvergadering had mogen komen. Journalist vordert primair dat de gemeente Kerkrade de camerabeelden van haar site verwijdt en subsidiair aanpassing van de tekst en het plaatsen van een rectificatie. De voorzieningenrechter wijst de vorderingen toe. De gemeente had zich van haar positie als overheidsinstantie bewust moeten zijn. Door de publicatie van de camerabeelden heeft zij eigenrichting gepleegd en de journaliste dermate in zijn privacy gekwetst dat er sprake is van misbruik van de vrijheid van meningsuiting. Een overheidsinstantie dient zich af te vragen wat de gevolgen zijn van haar handelen voor een burger, zij had minstens na behoorlijk beraad de journalist in kennis kunnen stellen van het publiceren van de camerabeelden. De gemeente heeft onzorgvuldig en onrechtmatig gehandeld.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 17-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:3553

Zaaknummer: C/03/262300 / KG ZA 19-139

Rechters: J.R. Sijmonsma

Advocaten: Ch.E. Koster, M.C.G. Nijssen en C. Riems

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Eiser breekt zijn neus in de politiecel door de knie van een agent. Eiser vordert dat de rechtbank voor recht verklaart dat de politie aansprakelijk is voor de onrechtmatige daad van de agent en de daaruit voortvloeiende schade. De rechtbank draait de bewijslast om, maar houdt verder iedere beslissing aan.

Politieagenten hebben eiser aangehouden voor mishandeling van de beheerder van een prostitutiepand. Eiser is begeleid naar zijn cel, hier is de knie van een van de agenten met de neus van eiser in aanraking genomen waardoor hij zijn neus brak. Eiser vordert een verklaring voor recht dat de politie aansprakelijk is voor de onrechtmatige daad van haar werknemer, alsmede de daaruit voortvloeiende schade. De rechtbank draait de bewijslast om, omdat eiser de breuk heeft opgelopen terwijl hij in het politiebureau was. Hij was op dat moment aan de zorg van de politie toevertrouwd en beperkt in zijn bewegingsvrijheid. Daarnaast verkeert eiser in bewijsnood, omdat hij alleen zelf een verklaring af kan leggen en hij de opgevraagde camerabeelden niet heeft ontvangen. De rechtbank houdt iedere verdere beslissing aan.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 10-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:3431

Zaaknummer: C/09/540243 / HA ZA 17-1018

Rechters: M.J. Alt-van Endt

Advocaten: B.M.E. Drykoningen en E.P. Ceulen

Wetsartikelen: 150 Rv

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Werknemer is op staande voet ontslagen en vordert onder meer € 30.000 aan immateriële schadevergoeding en rectificatie. De kantonrechter wijst beide verzoeken af, omdat er onvoldoende concrete gegevens zijn aangevoerd waaruit psychisch letsel blijkt en het geplaatste bericht op zichzelf niet onrechtmatig of feitelijk onjuist is.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 10-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:3250

Zaaknummer: 7511179 AO VERZ 19-8

Rechters: P.J. Jansen

Advocaten: L. Bijl en M.W.A. Scholtes

Wetsartikelen: 7:678 lid 1 BW, 8 EVRM en 6:106 lid 1 sub b BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor opzettelijk doden van partner door middel van wurging. De rechtbank wijst in totaal een bedrag van € 19.892,58 toe aan de zoon van het slachtoffer wegens shockschade. Dit bedrag bestaat uit € 4.892,58 aan materiële schade en € 15.000 aan immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 09-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2539

Zaaknummer: 13/665336-17 (Promis)

Rechters: A. Eichperger, G.H. Marcus en A.W.C.M. van Emmerik

Wetsartikelen: 36f Sr, 287 Sr en 310 Sr

RECHTSPRAAK

Appellant vordert TMG te veroordelen tot het plaatsen van een rectificatietekst. Het hof bekrachtigt het bestreden vonnis en wijst de vorderingen af, omdat de berichten binnen de grenzen van de uitingsvrijheid van geïntimeerde vallen.

In de *Telegraaf* zijn diverse uitlatingen gedaan over appellant. Appellant vordert TMG te veroordelen tot het plaatsen van een rectificatietekst op haar website en in de hardcopy, alsmede het verwijderen van de artikelen en reacties van derden. Het hof bekrachtigt het bestreden vonnis en wijst de vorderingen af, omdat de berichten binnen de grenzen van de uitingsvrijheid van geïntimeerde vallen. Hierbij is van belang dat appellant een bekend persoon is die zich ook zelf niet onbetuigd laat in de media, de aard van het medium, de evident niet feitelijke inhoud van de berichten en de omstandigheid dat het publiek deze door de spottende toon met een korrel zout zal nemen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 09-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1200

Zaaknummer: 200.234.526/01

Rechters: G.C. Boot, R.J.F. Thiessen en A. van Zanten-Baris

Advocaten: M. Raaijmakers en R.S. Le Poole

Wetsartikelen: 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeker heeft door een verkeersongeval rugletsel opgelopen. Hij verzoekt onder meer te bepalen dat Aegon verschillende voorschotten moet betalen. De rechtbank wijst het verzoek af, omdat het verzoek zich niet leent voor behandeling in een deelgeschilprocedure wegens gebrek aan informatie.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 04-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2441

Zaaknummer: C/13/655769 HA RK 18/336

Rechters: A.J. Bongers-Scheijde

Advocaten: J. Schep en C.J. van Weering

Wetsartikelen: 1019w Rv en 1019aa lid 1 Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van moord, brandstichting en opzettelijk aanwezig hebben van vijf kilo hennep. De rechtbank kent de partner van het slachtoffer onder andere € 25.000 aan schadevergoeding toe wegens shockschade. Reiskosten Slachtofferhulp worden gezien als BGK (art. 6:96 BW), nu daar ook de vordering zal zijn besproken. Aan de dochter van het slachtoffer kent de rechtbank € 21.200 aan schadevergoeding toe wegens gederfd levensonderhoud.

Man is voor zijn woning geliquideerd, terwijl zijn vriendin en dochter van vier maanden thuis waren; de vriendin heeft de schoten gehoord en de vluchtauto zien weggrijden. Nabestaanden voegen zich als benadeelde partijen. De dochter vordert € 21.600 aan materiële schade voor gederfd levensonderhoud (€ 100 p.m. aan derving levensonderhoud tot haar 18e verjaardag), welke de rechtbank toewijst. De vriendin vordert € 25.000 aan immateriële schade, welke de rechtbank toewijst (evenals inkomensschade en eigen bijdrage zorgverzekering). De door de vriendin gevorderde schadeposten ten aanzien van de kosten voor de uitvaart (bloemen, rouwzegels, rouwkaarten en kosten asverstrooiing) zijn door de verdediging niet weersproken en komen ook voor vergoeding in aanmerking. De rechtbank overweegt dat de kosten voor rouwkleding niet onder de kosten van lijkbezorging vallen en oordeelt dat deze niet voor vergoeding in aanmerking komen. Kosten (eigen risico) voor de reparatie van een autoruit komen ook niet voor vergoeding in aanmerking en voor wat betreft de gevorderde kosten voor verhuismaterialen, opslag van de inboedel en huur van een verhuishwagen is benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaard. Het deel van de reiskosten dat ziet op de gesprekken met Slachtofferhulp en de officier van justitie, waarbij – naar mag worden aangenomen – ook de vordering zal zijn besproken, vormen wat de rechtbank betreft buiten rechte gemaakte kosten ter vaststelling van aansprakelijkheid en schade, zoals bedoeld in artikel 6:96 BW, waarvoor verdachte aansprakelijk is en komen voor toewijzing in aanmerking.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 04-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:1566

Zaaknummer: 05/740606-17 + 99/000727-31

Rechters: R.G.J. Welbergen, C.J.M. van Apeldoorn en J.M. Hamaker

Advocaten: E.G.S. Roethof

Wetsartikelen: 36f Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

In een verkeersongeval heeft verweerder beenletsel opgelopen. Allianz vordert een verklaring voor recht dat zij alle schade heeft vergoed. Het slachtoffer stelt een tegenvordering in en stelt dat de schadeposten concreet moeten worden berekend. De rechtbank geeft uitgangspunten en geeft partijen de mogelijkheid opnieuw te proberen er met elkaar uit te komen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2019

Zaaknummer: NL18.3283

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag en bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht. De rechtbank schat de immateriële schade op € 6.000 en wijst dit bedrag toe wegens ernstige inbreuk op lichamelijke en geestelijke integriteit van het slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 26-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2599

Zaaknummer: 13-669084-18

Rechters: M.R.J. van Wel, L. Voetelink en J.P.W. Helmonds

Wetsartikelen: 36f Sr, 285 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het overvallen van een supermarkt onder bedreiging met een vuurwapen. De rechtbank kent aan beide benadeelden € 2.500 aan immateriële schade toe wegens de ernst van de normschending en de gevolgen voor benadeelden.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 26-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1287

Zaaknummer: 16/224623-18

Rechters: M. Hoekstra, A.M.M.E. Doekes-Beijnes en N.V.M. Gehlen

Wetsartikelen: 36f Sr en 312 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het opzettelijk toebrengen van zwaar lichamelijk letsel. De rechtbank kent € 17.782,78 aan schadevergoeding toe, waarvan € 16.250 aan immateriële schade wegens blijvend hersenletsel waardoor slachtoffer blijvend is aangewezen op hulpverlening.

Een bejaarde man heeft een stomp in zijn gezicht gekregen waardoor hij een zware hersenschudding en bloedingen in de schedel opliep. Er is sprake van een slechte prognose voor herstel op neurologisch gebied. De dader wordt veroordeeld voor zware mishandeling. Het slachtoffer vordert € 16.250 aan immateriële schade. De rechtbank wijst de vordering toe, omdat door het bewezen verklaarde feit is komen vast te staan dat er rechtstreeks schade is toegebracht aan het slachtoffer en de vordering voldoende is onderbouwd.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:2824

Zaaknummer: 10/740199-18 / TUL VV: 22/00447-13

Rechters: J. van Dort, A.M.G. van de Kragt en L.R. Prins

Advocaten: P.R. van de Water

Wetsartikelen: 36f Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Eiser is slachter en heeft tijdens zijn werk letsel opgelopen aan zijn pink. Hij vordert onder meer immateriële en materiële schadevergoeding wegens schending van de zorgplicht. De kantonrechter oordeelt dat zowel de inlener als de formeel werkgever hoofdelijk aansprakelijk zijn op grond van de Kelderluik-criteria.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 14-03-2019

Zaaknummer: 6546916 / CV EXPL 17-9199

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Werkneemster is na een bedrijfsongeval arbeidsongeschikt verklaard. Zij vordert onder meer materiële en immateriële schadevergoeding nader op te maken bij staat. Het gerecht houdt iedere beslissing hieromtrent aan, omdat er geen vaststaand eindpunt is van de verjaringstermijn en het gerecht hier duidelijkheid over wil.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten

Datum uitspraak: 20-02-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAM:2019:22

Zaaknummer: SXM201801232 (EJ 2018/328)

Rechters: A.J.J. van Rijen

Advocaten: S.R. Bommel en P. Bruns

Wetsartikelen: 7a:1614x BW BES en 3:310 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Een voormalig advocaat vordert immateriële schadevergoeding van de Staat, wegens onrechtmatige vervolging en vrijheidsberoving. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank en wijst de vordering af, omdat de vordering is verjaard. Daarnaast oordeelt het hof dat de vordering afstuit op het gesloten stelsel van rechtsmiddelen en dat vrijspraak onvoldoende is om te concluderen dat er sprake is van onrechtmatig toegepaste dwangmiddelen.

Een voormalig advocaat vordert immateriële schadevergoeding van de Staat, omdat hij onrechtmatig zou zijn vervolgd en van zijn vrijheid zijn beroofd. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank en wijst de vordering af, omdat de vordering is verjaard. Daarnaast oordeelt het hof dat de vordering afstuit op het gesloten stelsel van rechtsmiddelen (strafrechter heeft de voorlopige hechtenis meermalen getoetst en rechtmatig bevonden) en dat de enkele omstandigheid dat hij is vrijgesproken onvoldoende is om te concluderen dat er sprake is van onrechtmatig toegepaste dwangmiddelen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 19-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:745

Zaaknummer: 200.217.385/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, J.J. van der Helm en P. Glazener

Advocaten: Th. Pluijter en W. Heemskerk

Wetsartikelen: 3:310 BW

RECHTSPRAAK

Het gehele gezin vordert verbod van publicatie van een boek over hun (stief)dochter die door geweld om het leven is gebracht. De rechtbank wijst het verzoek gedeeltelijk toe en verbied het publiceren van bepaalde passages wegens de zwaarwegende privacybelangen van de eisers.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 15-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2691

Zaaknummer: C/13/662200 / KG ZA 19-173 FB/MV

Rechters: F.B. Bakels

Advocaten: R.A. Korver en O.G. Trojan

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

werknemer/Xella kalkzandsteenfabriek De Hazelaar B.V.

Arbeidsrecht. De kantonrechter in kort geding stelt prejudiciële vragen aan de Hoge Raad over slapende dienstverbanden met betrekking tot de gehoudenheid van werkgever om een redelijk voorstel van werknemer tot beëindiging van het dienstverband te accepteren (omgekeerde Stoof/Mammoet-situatie ex art. 7:611 BW).

Feiten

Xella Kalkzandsteenfabriek De Hazelaar B.V. (hierna: Xella) exploiteert een fabriek voor de productie van kalkzandsteen. Werknemer is op 16 juni 1986 bij Xella in dienst getreden en verrichtte de functie van allround monteur/specialist voor 36 uur per week. In 2009 liep werknemer rugklachten op tijdens de uitvoering van zijn werk, waarna werknemer vervolgens aan zijn rug is geopereerd. In 2010 heeft werknemer zijn gebruikelijke werkzaamheden weer opgepakt. Zijn rugpijn is echter in de loop der jaren weer teruggekomen en op 12 januari 2016 is werknemer opnieuw arbeidsongeschikt geraakt. Vanaf 9 januari 2018 ontvangt werknemer een WIA-uitkering (IVA). Werknemer is 80-100 procent duurzaam arbeidsongeschikt. Er zijn geen mogelijkheden tot werkhervatting en verbetering van de belastbaarheid is niet of nauwelijks te verwachten. Werknemer heeft schulden in de vorm van een consumptief krediet voor een maximaal bedrag van € 46.800. Hij heeft op dit moment geen financiële mogelijkheden om de schuld maandelijks af te lossen. De echtgenote van werknemer is ernstig ziek en wordt door werknemer verzorgd. Werknemer heeft Xella naar aanleiding van de ontstane situatie na 9 januari 2018 meerdere malen mondeling verzocht om het dienstverband te beëindigen en om aan hem de transitievergoeding te voldoen. Tussen partijen zijn meerdere voorstellen gewisseld waarbij werknemer uiteindelijk zijn aanspraak beperkt heeft tot het bedrag waarvoor Xella op grond van de compensatieregeling door het UWV gecompenseerd zal worden. Xella heeft op de (redelijke) verzoeken van werknemer om de arbeidsovereenkomst onder toekenning van een transitievergoeding te beëindigen, afwijzend gereageerd. Werknemer is van mening dat Xella hierdoor de norm van goed werkgeverschap ex artikel 7:611 BW schendt en daardoor schadelijktig is geworden. Werknemer vordert dan ook thans bij kort geding een voorschot op deze schadevergoeding

van € 25.000. Werknemer motiveert zijn vordering door te verwijzen naar het arrest Stoof/Mammoet. Werknemer stelt dat de rechtsontwikkeling er evident bij is gebaat dat de Hoge Raad zich in een richtinggevende uitspraak uitlaat over de beëindiging van de slapende dienstverbanden en de uitkering van de transitievergoeding. Werknemer verzoekt de kantonrechter hier prejudiciële vragen over te stellen aan de Hoge Raad.

Oordeel

Alvorens tot een beoordeling over te gaan dient het verzoek tot het stellen van prejudiciële vragen aan de Hoge Raad aan de orde te komen. De kantonrechter is doordrongen van de omvang en de ernst van het probleem van de slapende dienstverbanden. Het moet immers meer dan aannemelijk worden geacht dat achter ieder slapend dienstverband een werknemer, al dan niet met gezin, schuilgaat die door hem/haar overkomen omstandigheden werkloos is geworden – met alle financiële gevolgen van dien – en het hem/haar bij wet toegekende recht op een transitievergoeding niet geldend kan maken. Gelet op de tot dusver bestendige jurisprudentie lijkt de route via de ernstige verwijtbaarheid en de schending van de normen van goed werkgeverschap voor werknemers een doodlopende weg. Hierbij dient wel opgemerkt te worden dat de compensatieregeling daarbij over het algemeen nog geen concrete rol speelde. Dat is nu anders en dat leidt tot onderling tegengestelde uitspraken, getuige de recente vonnissen van de voorzieningenrechter te Den Haag (AR Updates 2019-0333) en de kantonrechter te Zwolle (AR Updates 2019-0334). De thans door werknemer gekozen route via een redelijk voorstel in de zin van Stoof/Mammoet is nog niet eerder voorgelegd. De kantonrechter is het met werknemer eens dat gelet op de veelheid aan zaken betreffende slapende dienstverbanden er een grote maatschappelijke behoefte bestaat aan een richtinggevend standpunt van de Hoge Raad zodat de werkgevers en de werknemers alsook de rechtspraak een handvat hebben bij de verdere afwikkeling van deze zaken. Het stellen en beantwoorden van prejudiciële vragen acht de kantonrechter dan ook essentieel om tot een goede beoordeling van deze zaak te komen en voorts om tot een algemeen bruikbare leidraad te komen welke de eenheid van rechtspraak op dit onderwerp zal kunnen bevorderen. De kantonrechter kan zich vinden in de namens werknemer voorgestelde vragen en zal die overnemen. Iedere verdere beslissing zal worden aangehouden totdat een afschrift van de beslissing van de Hoge Raad is ontvangen.

Formulering prejudiciële vragen aan de Hoge Raad

De kantonrechter in kort geding stelt aan de Hoge Raad als prejudiciële vragen ex artikel 392 Rv:

1. Geldt de in HR 11 juli 2008, NJ 2011, 185, ECLI:NL:HR:2008:BD1847 (Stoof/Mammoet)

ontwikkelde maatstaf ter beoordeling of een werknemer op grond van artikel 7:611 BW gehouden is om een voorstel tot wijziging van de arbeidsovereenkomst te aanvaarden dat hem *door de werkgever* in verband met gewijzigde omstandigheden op het werk is gedaan, ook in het spiegelbeeldige geval, waarin *de werknemer* in verband met zulke gewijzigde omstandigheden een wijzigingsvoorstel doet aan de werkgever? Met andere woorden: is een werkgever, wanneer (i) sprake is van gewijzigde omstandigheden op het werk waarin de werknemer als goed werknemer aanleiding heeft kunnen vinden tot het doen van een voorstel tot wijziging van de arbeidsovereenkomst, (ii) geoordeeld moet worden dat het voorstel van de werknemer, alle omstandigheden in aanmerking genomen, redelijk is en (iii) niet gezegd kan worden dat aanvaarding van dat voorstel redelijkerwijze niet van de werkgever gevergd kan worden, op grond van artikel 7:611 BW verplicht dat voorstel te aanvaarden?

2. Indien vraag 1 bevestigend beantwoord wordt, kan het in die vraag bedoelde redelijke voorstel van de werknemer ook een voorstel tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden behelzen?

3. Indien de vragen 1 en 2 bevestigend worden beantwoord, (a) vormt dan het feit dat een werknemer wegens ziekte of gebreken niet meer in staat is de bedongen arbeid te verrichten en de periode bedoeld in art. 7:670 lid 1 en 11 BW is verstreken en aannemelijk is dat binnen 26 weken, geen herstel zal optreden en binnen die periode de bedongen arbeid niet in aangepaste vorm kan worden verricht – zodat de in artikel 7:669 lid 3 sub b BW bedoelde ontslaggrond is vervuld – dan een gewijzigde omstandigheid waarin de werknemer, handelend als goed werknemer, aanleiding kan zien tot het doen van een voorstel tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden (al dan niet mede in aanmerking genomen de Wet van 11 juli 2018, houdende maatregelen met betrekking tot transitievergoeding bij ontslag wegens bedrijfseconomische omstandigheden of langdurige arbeidsongeschiktheid (Stb. 2018, 234))? en, zo ja: (b) heeft dan in de regel, dat wil zeggen: behoudens bijzondere omstandigheden, dan wel in beginsel, te gelden dat sprake is van een redelijk (beëindigings)voorstel van de kant van de werknemer voor zover dat voorstel behelst dat de beëindiging met wederzijds goedvinden plaatsvindt onder betaling door de werkgever van een ontslagvergoeding ter hoogte van het bedrag dat de werkgever op grond van de Wet van 11 juli 2018, houdende maatregelen met betrekking tot transitievergoeding bij ontslag wegens bedrijfseconomische of langdurige arbeidsongeschiktheid (Stb. 2018, 234) kan verhalen op het UWV?

4. Indien de vragen 1 tot en met 3 (deels) ontkennend worden beantwoord, kan de werkgever dan toch onder omstandigheden gelet op het bepaalde in artikel 7:611 BW gehouden zijn om akkoord te gaan met een voorstel tot beëindiging met wederzijds goedvinden van de arbeidsovereenkomst van een werknemer ten aanzien waarvan de in artikel 7:669 lid 3 sub b

BW genoemde ontslaggrond vervuld is, wanneer dat voorstel van de werknemer behelst dat de werkgever aan hem een ontslagvergoeding betaalt ter hoogte van het bedrag dat de werkgever op grond van de Wet van 11 juli 2018, houdende maatregelen met betrekking tot transitievergoeding bij ontslag wegens bedrijfseconomische omstandigheden of langdurige arbeidsongeschiktheid (Stb. 2018, 234) kan verhalen op het UWV zo ja, aan welke voorwaarden dient dan getoetst te worden of een dergelijke gehoudenheid van de werkgever om zo een voorstel te aanvaarden, bestaat?

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 10-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:3331

Zaaknummer: 7567109 / CV EXPL 19-1150

Rechters: J.W. Rijksen

Advocaten: T.A. Mul, S.F. Sagel en H. den Besten

Wetsartikelen: 392 Rv, 7:611 BW en 7:699 lid 3 sub b BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Lyondell Chemie Nederland B.V.

Arbeidsrecht. Geen sprake van dwaling door (onjuiste) berekening van pensioenbijdrage van door werkgever ingeschakelde actuaris bij sluiten vaststellingsovereenkomst met betrekking tot de schade ten gevolge van een burn-out. Werknemer heeft vordering onvoldoende onderbouwd.

Feiten

Werknemer is per 1 september 2007 in dienst getreden van Lyondell Chemie Nederland B.V. (hierna: 'LCN'). Partijen hebben overeenstemming bereikt over een beëindiging van de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2015. De afspraken zijn neergelegd in een Beëindigingsovereenkomst. Zwitserleven heeft (met terugwerkende kracht) de volledige arbeidsongeschiktheid van werknemer per 22 augustus 2015 erkend en werknemer in aanmerking gebracht voor een arbeidsongeschiktheidspensioen. Zwitserleven heeft een aanvullende pensioenbijdrage aan LCN in rekening gebracht van € 24.047, welke door LCN is voldaan. Aangezien de door Zwitserleven in rekening gebrachte aanvullende pensioenbijdrage van € 24.047 meer was dan het geschatte bedrag van € 16.500 dat is vermeld in artikel 3.1. van de Beëindigingsovereenkomst, heeft LCN onder verwijzing naar de in dit artikel vermelde regeling een bedrag van € 7.547 aan extra kosten pensioenbijdrage verrekend met de beëindigingsvergoeding. Werknemer vordert onder meer (1) veroordeling van LCN tot betaling aan hem van een bedrag van € 7.547 bruto; (2) verstrekking van een deugdelijke salarisspecificatie ten aanzien van dit bedrag en; (3) verstrekking aan Zwitserleven van het pensioengevend salaris van werknemer over de periode 2011 tot en met 2015, gebaseerd op de functieclassificatie E5, en tot betaling van een eventuele aanvullende pensioenbijdrage voor de opbouw van het arbeidsongeschiktheidspensioen gebaseerd op dit salaris. De kantonrechter heeft de vorderingen van werknemer afgewezen. Tegen dit oordeel keert werknemer zich in hoger beroep.

Oordeel

De kernvraag die beantwoord moet worden, is of werknemer een beroep op dwaling als bedoeld in artikel 6:228 lid 1 BW toekomt. Werknemer stelt dat hij heeft gedwaald over de hoogte van de door LCN aan Zwitserleven af te dragen pensioenbijdrage als gevolg van een (naar achteraf is gebleken: onjuiste) berekening van de door LCN ingeschakelde actuaris. Voor zover werknemer een beroep doet op artikel 6:228 lid 1 sub a BW kan dit beroep niet slagen. Hij heeft zijn stelling dat voldaan is aan de voorwaarden van dat artikel onvoldoende onderbouwd. Werknemer heeft immers wel gesteld dat hij heeft gedwaald en dat hij de overeenkomst niet op deze wijze zou hebben gesloten, maar hij heeft niet gemotiveerd weersproken dat LCN bij het sluiten van de Beëindigingsovereenkomst mocht aannemen dat een onjuistheid in de berekening van de hoogte van de pensioenbijdrage (die slechts was geschat) niet in de weg zou staan aan het sluiten van die overeenkomst. Ten aanzien van een beroep op wederzijdse dwaling (art. 6:228 lid 1 sub c) geldt mutatis mutandis hetzelfde. De vorderingen (1) en (2) kunnen niet worden toegewezen. Ten aanzien van de vraag of al dan niet sprake is van dwaling ten aanzien van het arbeidsongeschiktheidspensioen geldt het volgende. Duidelijk is dat werknemer heeft gedwaald met betrekking tot de al dan niet verhoging van zijn mogelijke arbeidsongeschiktheidsaanspraken als gevolg van de betaling van de aanvullende pensioenbijdrage aan Zwitserleven. Dit brengt echter nog niet mee dat voldaan is aan de eisen van artikel 6:228 lid 1 BW. Voor zover werknemer meent dat is voldaan aan de eisen van artikel 6:228 lid 1 sub a BW, omdat LCN hem onjuist heeft voorgelicht, heeft hij zijn stelling onvoldoende onderbouwd. Voor zover werknemer meent dat LCN niet heeft voldaan aan haar inlichtingenverplichting, als gevolg waarvan sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 6:228 lid 1 sub b BW, geldt dat werknemer niet gemotiveerd heeft gesteld dat LCN wist dat hij dwaalde ten aanzien van de invloed van de aanvullende pensioenbijdrage op zijn arbeidsongeschiktheidspensioen, zodat LCN hem ter zake voor had moeten lichten. De enkele omstandigheid dat LCN wist dat werknemer van mening was dat zijn pensioengevend salaris met terugwerkende kracht moest worden opgehoogd naar salarisgroep E5, maakt dit niet anders. Werknemer wist immers ook dat LCN dit standpunt niet deelde, en de Beëindigingsovereenkomst zag juist op (onder meer) dit punt. Vordering (3) kan derhalve ook niet worden toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 09-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:701

Zaaknummer: 200.234.855

Rechters: M.J. van der Ven, J.M.T. van der Hoeven-Oud en O.F. Blom

Advocaten: W.M. Blom en E. Spijer

Wetsartikelen: 6:228 BW, 6:230 BW, 7:900 BW en 7:906 BW

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak. Partijen verschillen van mening over de vraag of, en zo ja, welke klachten appellant heeft en of er sprake is van een causaal verband tussen de klachten en het ongeval in 2010. Het hof benoemt een deskundige en stelt de vraagstelling vast.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 09-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:3142

Zaaknummer: 200.166.295/01

Rechters: H. de Hek, M.M.A. Wind en I.F. Clement

Advocaten: J. Schep en J.M.H.W. Bindels

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling met zwaar lichamelijk letsel tot gevolg. De rechtbank kent het slachtoffer € 885,08 aan materiële schade voor onder meer reiskosten ten behoeve van medisch consulenten toe. Daarnaast kent de rechtbank € 2.500 aan immateriële schade toe wegens de pijn, schrik en bezorgdheid over het herstel van zijn verwondingen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 05-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:1492

Zaaknummer: 05/720052-18

Rechters: T. Bertens, D.R. Sonneveldt en M.C. van der Mei

Advocaten: M.J.R. Roethof

Wetsartikelen: 36f Sr, 300 Sr en 301 Sr

RECHTSPRAAK

Eiser stelt zijn letselschaderegelaar aansprakelijk wegens het door eiser laten tekenen van een vaststellingsovereenkomst tegen finale kwijting, terwijl er geen medische eindtoestand in zicht was. De rechtbank wijst de vordering af, omdat de schaderegelaar uitdrukkelijk en meerdere malen heeft gewezen op het risico hiervan.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 03-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:2269

Zaaknummer: C/15/275386 / HA ZA 18-412

Rechters: J.S. Reid

Advocaten: B. Wernik en M.E. Franke

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Eiseres stelt dat zij door herhaaldelijke inpakwerkzaamheden een triggerfinger heeft opgelopen en vordert dat gedaagde wordt veroordeeld om aan haar een maandelijks bedrag gelijk aan het laatsverdiende loon te betalen voor de opgelopen en nog te lijden letselschade. Het hof wijst de vordering af. Wegens de gemotiveerde betwisting van gedaade is nadere bewijslevering nodig en de kortgedingprocedure leent zich hier niet voor.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 03-04-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2019:199

Zaaknummer: AUA201803980

Rechters: S. Verheijen

Advocaten: G. de Hoogd en M.D. Tromp

Wetsartikelen: 129 Rv

RECHTSPRAAK

Vrouw/Stichting Zuyderland Medisch Centrum

Gezondheidsrecht. Centraal staat de vraag of toerekening van de tekortkoming door het gebruik van PIP-borstimplantanten (on)redelijk is (art. 6:77 BW). Het hof wijst op de arresten van het Gerechtshof Den Haag en Arnhem-Leeuwarden en houdt de zaak aan. Het hof wil weten of een uitspraak van de Hoge Raad valt te verwachten, waarover partijen zich mogen uitlaten.

Feiten

Op medische gronden zijn op 9 oktober 2003 bij X borstimplantaten ingebracht van het Franse merk Poly Implant Prothèse (verder te noemen: PIP), in het door de rechtsvoorganger van Stichting Zuyderland Medisch Centrum geëxploiteerde ziekenhuis. De gebruikte implantaten waren voorzien van een CE-keurmerk klasse III. De producent, PIP, en de importeur voor Nederland, Rofil Medical International N.V. en Rofil Medical Nederland B.V., zijn failliet verklaard.

Op 31 januari 2011 is X door Stichting Zuyderland Medisch Centrum aangeschreven voor een periodieke controle van de implantaten, waaraan X geen gevolg heeft gegeven.

Stichting Zuyderland Medisch Centrum heeft in januari 2012 een persbericht doen uitgaan waarin zij verklaart dat zij de patiënten bij wie destijds de bedoelde PIP-implantaten zijn geplaatst, zal benaderen om hen uit te nodigen voor een gesprek met de artsen en dat het advies van de artsen zal zijn de geplaatste implantaten te laten verwijderen. Het verwijderen van de implantaten en het plaatsen van nieuwe zou volledig worden vergoed door Stichting Zuyderland Medisch Centrum.

Op 1 november 2012 heeft X zich, omdat zij in verband met een periode van lichamelijke zwakte daartoe niet eerder in staat was, nader laten onderzoeken. De plastisch chirurg die X toen onderzocht heeft haar geadviseerd de implantaten te laten verwijderen, en eventueel te vervangen. Op 6 november 2012 heeft ook de zorgverzekeraar van X haar bericht dat het medisch noodzakelijk was dat X de implantaten zou laten verwijderen en dat de

zorgverzekeraar de kosten daarvan volledig zou vergoeden.

Bij een echografie op 16 november 2012 werden aan het rechter implantaat aanwijzingen voor een lekkage ontdekt, en werd aan het linker implantaat een laesie, welke verdacht was voor siliconenmateriaal, geconstateerd.

Op 12 december 2014 zijn de implantaten van X verwijderd, en vervangen door zogenoemde Euro-implantaten. Daarbij is geconstateerd dat het linker implantaat inderdaad lekte.

Oordeel in eerste aanleg

In eerste aanleg heeft X – kort gezegd – een verklaring voor recht gevraagd, inhoudende dat Stichting Zuyderland Medisch Centrum aansprakelijk is voor de schade die X heeft opgelopen als gevolg van de gebruikmaking van ongeschikte PIP-implantaten, alsmede een veroordeling tot betaling van een schadevergoeding (als voorschot) met het opmaken bij staat van de verdere totale schade.

De Rechtbank Limburg heeft op 31 mei 2017 (GZR 2017-0229) de vordering afgewezen. De rechtbank oordeelde dat het ziekenhuis niet aansprakelijk is. Toerekening van de tekortkoming op grond van artikel 6:77 BW werd door de rechtbank onredelijk geacht, omdat de implantaten een CE-keurmerk klasse II hadden, waarop het ziekenhuis mocht vertrouwen.

Oordeel in hoger beroep

X is van het vonnis in hoger beroep gekomen. Zij heeft daarbij haar vordering gewijzigd. Primair vordert X thans een verklaring voor recht dat Stichting Zuyderland Medisch Centrum op grond van de medische behandelingsovereenkomst aansprakelijk is voor de schade die zij heeft opgelopen als gevolg van de onjuiste gebrekkige voorlichting, gebruikmaking en plaatsing van ongeschikte PIP-implantaten. De subsidiaire vordering is dezelfde als in eerste aanleg.

Het hof heeft de gewijzigde vordering toegelaten. In dat verband mag Stichting Zuyderland Medisch Centrum zich nog uitlaten over een aantal nieuwe producties.

Wat de subsidiaire grondslag betreft, heeft het hof vastgesteld dat partijen geen rekening hebben kunnen houden met het arrest van het Gerechtshof Den Haag van 13 februari 2018 (GZR 2018-0167), waarin het hof mogelijke prejudiciële vragen aan de Hoge Raad heeft geformuleerd over de uitleg van artikel 6:77 BW in medische aansprakelijkheidszaken. Het hof benoemt tevens dat inmiddels ook het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden arrest heeft gewezen in een ‘artikel 6:77 BW’-zaak (GZR 2018-0488).

Het hof overweegt vervolgens dat het – mede gelet op het belang van rechtseenheid – wil weten of er op afzienbare termijn een uitspraak van de Hoge Raad valt te verwachten over de uitleg van artikel 6:77 BW die relevant is voor de onderhavige zaak, een en ander naar aanleiding van de arresten van het Gerechtshof Den Haag en/of Arnhem-Leeuwarden (of anderszins). Het hof stelt partijen in de gelegenheid om hierover de informatie te verschaffen waarover zij (kunnen) beschikken. Ten tweede wenst het hof te vernemen of partijen bereid zijn een eventuele uitspraak van de Hoge Raad af te wachten en of zij willen – en zo ja, in welk stadium – dat het hof in de onderhavige zaak (ook) prejudiciële vragen op de voet van artikel 392 Rv stelt. Is dat laatste het geval dan dienen zij tevens voorstellen te doen voor rechtsvragen die ter beantwoording aan de civiele kamer van de Hoge Raad kunnen worden voorgelegd.

Het hof heeft iedere verdere beslissing aangehouden in afwachting van een antwoordmemorie van partijen.

mr. dr. R.P. Wijne

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 02-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1219

Zaaknummer: 200.220.423_01

Advocaten: R.M.W.H. Bedaux en M.A. Gregoor

Wetsartikelen: 6:77 BW

RECHTSPRAAK

Eiser heeft tijdens zijn werkzaamheden letsel opgelopen aan zijn hand en vordert materiële (Afl. 26.151,60) en immateriële schadevergoeding (bedrag door gerecht vast te stellen). Het gerecht wijst het verzoek af, omdat de werkgever niet tekort is geschoten in zijn zorgplicht en ook geen sprake is van schending van het goed werkgeverschap.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 02-04-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2019:207

Zaaknummer: AUA201802659

Rechters: J. Sap

Advocaten: N.S. Gravenstijn en E.R. Zeppenfeldt

Wetsartikelen: 7a:1614x BW BES

RECHTSPRAAK

Eiser vordert immateriële (€ 11.500) en materiële schadevergoeding (€ 22.059,12) na een verkeersongeval. De rechtbank kent € 2.500 aan immateriële schadevergoeding toe, omdat de pijn na het ongeval het leven van eiser beheerst en hem ernstig belemmert in zijn functioneren. De rechtbank kent € 19.030 aan materiële schadevergoeding toe, gebaseerd op aannames over de levensverwachting, de kosten van fysiotherapie en de hoogte van de vergoeding daarvan door de ziektekostenverzekering.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 10-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:5615

Zaaknummer: C/19/120630 / HA ZA 17-207

Rechters: S.M. Schothorst

Advocaten: S.H.M. van den Elsen en M.A.C. van Guldener

Wetsartikelen: 6:105 BW